

OZKr.5140B.23.2015.JH.2
Numer rejestru: B - 487/M

URZĄD MIASTA JORDANOWA	
WPŁYNĘŁO DNIA	
2019 -04- 08	
L. dz. 2106	zał. ....
Przydzielono: .... 1RG p. J. Gniański	

Kraków, 05 KWI. 2019

20.04.2019
Mphola

DECYZJA
w sprawie wpisania zabytku
do rejestru zabytków ruchomych

Na podstawie art. 4 pkt. 1, art. 6 ust. 1 pkt 2 b, art. 7 ust. 1, art. 8, art. 10 ust. 1 w związku z art. 89 pkt. 2, art. 91 ust. 4 pkt 3 i art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 2067) i art. 104 § 1, art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2, art. 130 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.)

w wyniku postępowania administracyjnego przeprowadzonego na wniosek:
Miasta Jordanów z siedz. Rynek 1, 34-140 Jordanów, reprezentowanego przez Burmistrza Miasta Jordanów;

Małopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków

orzeka

wpisać do rejestru zabytków ruchomych województwa małopolskiego
pod numerem rejestru **B - 487/M**

dekoracje malarskie z końca XIX wieku w pomieszczeniach parteru
i I piętra budynku dawnego Ratusza i Sądu Grodzkiego
przy Rynku 2 w Jordanowie

(decyzja obejmuje dekoracje malarskie w formie pasów, podziałów ramowych, imitacji kamiennych ciosów, wzorów patronowych i rozet oraz monochromii, zachowane we wnętrzach (ściany, stropy): sieni parteru, klatki schodowej i korytarzy komunikacyjnych na parterze i I p. oraz w pomieszczeniach traktów frontowych obu skrzydeł i w baszcie narożnej w poziomie parteru i I p. - w budynku wzniesionym wg proj. Jana Sas Zubrzyckiego w 1896 r.).

Imię, nazwisko i adres właściciela obiektu:
Miasto Jordanów, Rynek 1, 34-240 Jordanów.

Miejsce zachowania i ekspozycji malowideł jw.:
Budynek dawnego Ratusza i Sądu Grodzkiego przy Rynku 2 w Jordanowie.

UZASADNIENIE

Dawny Ratusz i Sąd Grodzki w Jordanowie został wzniesiony w 1896 r. wg projektu Jana Sas Zubrzyckiego, we wprowadzonym przez tego architekta tzw. „stylu nadwiślańskim” - z elementami architektury romańskiej i gotyckiej. Budynek usytuowany narożnie, przy jednej z pierzei jordanowskiego rynku, jest założeniem dwuskrzydłowym, z okrągłą wieżą narożną (basztą) spinającą obie części. We wnętrzach, na ścianach i stropach w poziomie parteru i I p., zachowały się oryginalne dekoracje malarskie, pochodzące z czasów powstania obiektu. Są to głównie barwne pasy różnej szerokości, tworzące obramienia na ścianach i stropach pomieszczeń biurowych i ciągów komunikacyjnych, w salach o bardziej reprezentacyjnej funkcji wzbogacone jeszcze o centralne rozety na sufitach - np. w sieni wejściowej na parterze, na piętrze w gabinecie burmistrza (tu także dekoracja ścian w formie stylizowanych motywów roślinnych), narożnej rotundzie, dawnej sali sądowej oraz sali obrad. W tej ostatniej także ujawniono patronową dekorację ścian o powtarzającym się wzorze ze stylizowanych motywów roślinnych ujętych w kartuszkowe obramienia tworzące rodzaj sieci. Szczególny charakter ma dekoracja wnętrza półokrągłej, reprezentacyjnej klatki schodowej z wachlarzowymi schodami - są to prążkowane pasy w układzie horyzontalnym w kolorze czerwieni żelazowej, alternujące z jasnymi pasami wypełnionymi sylwetami

gryfów (będących symbolem silnej władzy). Dekoracja ta obejmuje także część korytarza na I p. i współgra z kolorystyką dostępną z tego miejsca dawnej sali posiedzeń Rady Miejskiej, której ściany były w całości monochromatyczne – w kolorze czerwieni żelazowej. Również ciągi komunikacyjne - korytarze na parterze i I p. miały bogatszą dekorację, gdyż poza pasowymi obramieniami stropów, na ścianach wykonano imitację ciosów kamiennych (linie w kolorze czerwieni na jasnougrymym tle; w poziomie I p. z monochromatycznym cokołem w dolnej partii ścian). Wszystkie malowidła wykonane są w technice suchego fresku, powstały w jednym czasie, są jednolite warsztatowo i bez wątpienia stanowią wyraz autorskiej koncepcji wystroju tego obiektu. Zachowana w tak dużym stopniu malarska dekoracja wnętrza dawnego ratusza jordanowskiego, jest jedynym jak dotąd znanym przykładem wystroju budynku użyteczności publicznej, zaprojektowanego przez Jana Sas Zubrzyckiego (wcześniej znany był jedynie wystrój malarski domu własnego architekta w Krakowie). Ze względu na posiadane wartości historyczne i naukowe, jako dzieło spełniające warunki art. 3 pkt 1, 3 oraz art. 6, ust. 1, pkt 2 powołanej wyżej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zespół malowideł ściennych z końca XIX w. we wnętrzach dawnego Ratusza i Sądu Grodzkiego w Jordanowie zasługuje na ochronę prawną poprzez wpisanie do rejestru zabytków ruchomych województwa małopolskiego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 93 ust. 1 w związku z art. 89 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - powołanej w podstawie prawnej niniejszej decyzji - od decyzji tej służy stronom odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego - Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie (Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, ul. Krakowskie Przedmieście 15-17, 00-071 Warszawa) za pośrednictwem Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Krakowie, 31-002 Kraków, ul. Kanonicza 24) w terminie 14 dni od otrzymania decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa). Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 1 i 2 Kpa).

Małopolski
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Krakowie
Monika Bogdanowska
dr hab. Monika Bogdanowska

Załączniki:

1. pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków;

Otrzymują:

- 1 x Burmistrz Miasta Jordanowa, Urząd Miasta Jordanowa,
Rynek 1, 34-240 Jordanów + zał. (1);
- 1 x a/a + zał. (plik);

Do wiadomości:

- 1 x Narodowy Instytut Dziedzictwa,
ul. M Kopernika 36/40, 00-924 Warszawa;
- 1 x Starostwo Powiatowe w Suchej Beskidzkiej,
ul. Kościelna 5b, 34-200 Sucha Beskidzka.

POUCZENIE

o skutkach wpisu do rejestru zabytków ruchomych

na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2067) – wyciąg dotyczy *niektórych* obowiązków związanych z wpisem ruchomości do rejestru zabytków ruchomych:

Art. 5. Opieka nad zabytkiem sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

- 1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;
- 2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
- 3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- 4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
- 5) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury. k

Art. 27. Na wniosek właściciela lub posiadacza zabytku wojewódzki konserwator zabytków przedstawia, w formie pisemnej, zalecenia konserwatorskie, określające sposób korzystania z zabytku, jego zabezpieczenia i wykonania prac konserwatorskich, a także zakres dopuszczalnych zmian, które mogą być wprowadzone w tym zabytku.

Art. 28.1 Niezależnie od obowiązków wynikających z opieki nad zabytkami, określonych w art.5, właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego do rejestru lub zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków zawiadamia wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) **uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;**
- 2) **zagrożeniu dla zabytku, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;**
- 3) **zmianie miejsca przechowania zabytku ruchomego w terminie miesiąca od dnia nastąpienia tej zmiany;**
- 4) **zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości.**

Art. 29.1. Wojewódzki konserwator zabytków w czasie uzgodnionym z właścicielem lub posiadaczem przedmiotu będącego zabytkiem lub posiadającego cechy zabytku może prowadzić badania tego przedmiotu w miejscu, w którym przedmiot ten się znajduje.

2. Przepisu ust.1 nie stosuje się do przedmiotu będącego zabytkiem wpisanym na Listę Skarbów Dziedzictwa.

4. W przypadku odmowy udostępnienia przedmiotu, o którym mowa w ust. 1, (...) wojewódzki konserwator zabytków (...) może wydać decyzję nakazującą jego udostępnienie na czas niezbędny do wykonania badań, jednak nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

5. Za szkody wyrządzone w związku z badaniami, o których mowa w ust. 1, (...) przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w Kodeksie Cywilnym.

Art. 36.1. Pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wymaga:

- 1) prowadzenie prac konserwatorskich, prac restauratorskich przy zabytku wpisanym do rejestru;
- 3) prowadzenie badań konserwatorskich zabytku wpisanego do rejestru;
- 7) trwałe przeniesienie zabytku ruchomego wpisanego do rejestru, z naruszeniem ustalonego tradycja wystroju wnętrza, w którym zabytek ten się znajduje;
- 9) zmiana przeznaczenia zabytku wpisanego do rejestru lub sposobu korzystania z tego zabytku;
- 11) podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru (...).

5. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1 (...) wydaje się na wniosek osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego (...) do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego.

Art. 36a. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna występująca z wnioskiem o pozwolenia na prowadzenie prac konserwatorskich, prac restauratorskich lub badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym (...) albo na prowadzenie prac konserwatorskich, prac restauratorskich, badań konserwatorskich lub badań architektonicznych przy zabytku wpisanym do rejestru (...) jest obowiązana zapewnić kierowanie tymi pracami oraz badaniami albo samodzielne ich wykonywanie przez osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 37a ust 1 i 2 ustawy (...)

Art. 38.1. Wojewódzki konserwator zabytków lub działający z jego upoważnienia pracownicy wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków prowadzą kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

3. Przy wykonywaniu kontroli wojewódzki konserwator zabytków lub osoby, o których mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie zniszczenia lub uszkodzenia zabytku;
- 2) oceny stanu zachowania, warunków przechowywania i zabezpieczenia zabytków wpisanych do rejestru, (...) z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu i zatwierdzona dokumentacją;
- 3) sprawdzania zgodności wszelkich działań podejmowanych przy zabytkach wpisanych do rejestru z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu i zatwierdzonej dokumentacją;
- 4) żądania ustnych lub pisemnych informacji w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego dotyczącego zakresu kontroli;
- 5) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem kontroli.

Art. 49.1. Wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję nakazującą osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do korzystania z zabytku wpisanego do rejestru, wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu albo ograniczonego prawa rzeczowego lub stosunku zobowiązaniowego, przeprowadzenie w terminie określonym w tej decyzji prac konserwatorskich (...) przy tym zabytku, jeżeli ich wykonanie jest niezbędne ze względu na zagrożenie zniszczeniem lub istotnym uszkodzeniem tego zabytku.

Art. 50.1. W przypadku wystąpienia zagrożenia polegającego na możliwości jego zniszczenia, uszkodzenia, kradzieży, zaginięcia lub nielegalnego wywiezienia za granicę zabytku ruchomego wpisanego do rejestru (...), odpowiednio wojewódzki konserwator zabytków może wydać (...) decyzję o zabezpieczeniu tego zabytku w formie ustanowienia czasowego zajęcia do czasu usunięcia zagrożenia.

2. Czasowe zajęcie zabytku ruchomego polega na przekazaniu go, w zależności od rodzaju zabytku do muzeum, archiwum lub biblioteki.

4. Jeżeli nie jest możliwe usunięcie zagrożenia, o którym mowa w ust. 1 (...)

1) zabytek ruchomy może być przejęty przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, w drodze decyzji, na własność Skarbu Państwa, z przeznaczeniem na cele kultury, oświaty lub turystyki, za odszkodowaniem odpowiadającym wartości rynkowej tego zabytku.

Art. 51.1. Jednorazowego pozwolenia na stały wywóz zabytku za granicę wymagają zabytki zaliczone do jednej z następujących kategorii:

- 1) zabytków archeologicznych, które mają więcej niż 100 lat i wchodzą w skład zbiorów archeologicznych lub zostały pozyskane w wyniku badań archeologicznych bądź przypadkowych odkryć;
- 2) elementów stanowiących integralną część zabytków architektury, wystroju wnętrz, pomników, posągów i dzieł rzemiosła artystycznego, które mają więcej niż 100 lat;
- 3) wykonanych dowolną techniką i na dowolnym materiale dzieł malarstwa, nieobjętych kategoriami wskazanymi w pkt 4 i 5, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 40 000 zł;
- 4) wykonanych na dowolnym materiale akwareli, gwaszy i pastelów, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 16 000 zł;
- 5) mozaik, nieobjętych kategoriami wskazanymi w pkt 1 i 2 oraz wykonanych dowolną techniką i na dowolnym materiale rysunków, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 12 000 zł;
- 6) oryginalnych dzieł grafiki i matryc do ich wykonania oraz oryginalnych plakatów, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 16 000 zł;
- 7) oryginalnych rzeźb, posągów lub ich kopii wykonanych tą samą techniką o oryginał, nieobjętych kategorią wskazaną w pkt 1, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 20 000 zł;
- 8) pojedynczych fotografii, filmów oraz ich negatywów, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 6 000 zł;
- 9) pojedynczych lub znajdujących się w zbiorach rękopisów, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 4 000 zł;
- 10) pojedynczych lub znajdujących się w zbiorach książek, które mają więcej niż 100 lat i ich wartość jest wyższa niż 6 000 zł;
- 11) pojedynczych map drukowanych i partytur, które mają więcej niż 150 lat i ich wartość jest wyższa niż 6 000 zł;
- 12) kolekcji i przedmiotów z kolekcji zoologicznych, botanicznych, mineralnych lub anatomicznych,

których wartość jest wyższa niż 16 000 zł;

13) kolekcji o znaczeniu historycznym, paleontologicznym, etnograficznym lub numizmatycznym, których wartość jest wyższa niż 16 000 zł;

14) środków transportu, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 32 000 zł;

15) innych kategorii, niewymienionych w pkt 1-14, obejmujących zabytki, które mają więcej niż 50 lat i ich wartość jest wyższa niż 16 000 zł.

2. Zabytki o których mowa w ust. 1 i 4 mogą być czasowo wywożone za granicę, jeżeli pozwala na to ich stan zachowania, a osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, w której posiadaniu znajduje się zabytek daje rękojmię, że nie ulegnie on zniszczeniu lub uszkodzeniu i zostanie przywieziony do kraju przed upływem terminu ważności pozwolenia.

3. Zabytki o których mowa w ust 1 i 4, mogą być czasowo wywożone za granicę po uzyskaniu:

- 1) jednorazowego pozwolenia na czasowy wywóz zabytku za granicę albo
- 2) wielokrotnego pozwolenia indywidualnego na czasowy wywóz zabytku za granicę albo
- 3) wielokrotnego pozwolenia ogólnego na czasowy wywóz zabytku za granicę.

4. Zabytki:

1) wpisane do rejestru zabytków;

3) wchodzące w skład zbiorów publicznych, które stanowią własność Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych jednostek organizacyjnych zaliczanych do sektora finansów publicznych;

4) wpisane do inwentarza muzeum albo wchodzące w skład narodowego zasobu bibliotecznego

- nie mogą być wywożone na stałe z wyjątkiem przypadków określonych w art. 26 i art. 42 ustawy z dnia 25 maja 2017 r. o restytucji narodowych dóbr kultury, o którym mowa w art. 18 ust. 1 tej ustawy, na terytorium państwa Unii Europejskiej albo na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 39 ust.1 lub art. 43 ust. 1 tej ustawy.

Art. 52.1. Jednorazowe pozwolenie na stały wywóz zabytku za granicę wydaje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;

1a. Minister właściwy do spraw kultury i dziedzictwa narodowego może odmówić wydania jednorazowego pozwolenia na stały wywóz zabytku za granicę, w przypadku gdy zabytek posiada szczególną wartość dla dziedzictwa kulturowego

2. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, w której posiadaniu znajduje się zabytek, składa wniosek o wydanie jednorazowego pozwolenia na stały wywóz zabytku za granicę, za pośrednictwem wojewódzkiego konserwatora zabytków.

4. Wywóz zabytku za granicę na podstawie pozwolenia o którym mowa w ust 1, może nastąpić nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wydania tego pozwolenia.

Art. 59.1 Pozwolenia na wywóz za granicę nie wymagają:

1) zabytki nie objęte kategoriami wskazanymi w art. 51 ust. 1 (..)

1a) zabytki podlegające zwrotowi na terytorium państwa Unii Europejskiej na podstawie prawomocnego wyroku nakazującego zwrot zagranicznego dobra kultury, o którym mowa w art.18 ust.1 ustawy z dnia 25 maja 2017 r o restytucji narodowych dóbr kultury

2) zabytki przywiezione z terytorium państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej, które są objęte procedurą dopuszczenia do obrotu ze zwolnieniem od należności celnych przywozowych, jeżeli wywóz tych zabytków następuje przed upływem 5 lat od dnia dopuszczenia do obrotu;

3) zabytki przywiezione z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu ze zwolnieniem od należności celnych przywozowych, jeżeli wywóz tych zabytków następuje przed upływem 5 lat od dnia dopuszczenia do obrotu;

4) zabytki przywiezione z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na okres nie dłuższy niż 3 lata, jeżeli wywozu tych zabytków dokonuje się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

5) zabytki przywiezione z zagranicy przez osoby korzystające z przywilejów lub immunitetów dyplomatycznych, w tym przywiezione w celu urzędzenia wewnątrz przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych;

6) dzieła twórców żyjących niewpisane do inwentarza muzeum lub nie wchodzące w skład narodowego zasobu bibliotecznego

6a) dzieła twórców żyjących podlegające zwrotowi na terytorium państw Unii Europejskiej na podstawie prawomocnego wyroku nakazującego zwrot zagranicznego dobra kultury, o którym mowa w art.18 ust.1 ustawy o restytucji dóbr kultury

7) zabytki przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z terytorium państwa członkowskiego

na terytorium państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej i objęte kategoriami A.1-A.15 wymienionymi w załączniku do rozporządzenia Rady (EWG) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz. Urz. WE L 39 z dnia 10.02.2009 roku) jeżeli ich wartość jest niższa od progów finansowych wymienionych w pkt B tego załącznika;

8) zabytki które posiadają potwierdzenie wwozu wystawione przez organ celny lub Straż Graniczną zgonie z art. 59 ust 3 pkt 4.

2. Jeżeli wywóz zabytku jest dokonywany bez pozwolenia o którym mowa w art 51 ust.1 i 3, a cechy zabytku wskazują, że jego wywóz wymaga pozwolenia, organ Straży Granicznej lub organ celny może zażądać od osoby dokonującej wywozu zabytku okazania dokumentu potwierdzającego fakt, że wywożony zabytek nie wymaga pozwolenia.

3. Dokumentem o którym mowa w ust 2 jest:

- 1) ocena wskazująca czas powstania zabytku wykonana przez instytucję kultury wyspecjalizowaną w opiece nad zabytkami, rzeczoznawcę ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, podmiot gospodarczy wyspecjalizowany w zakresie obrotu zabytkami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub organ administracji publicznej;
- 2) wycena zabytku wykonana przez instytucję kultury wyspecjalizowaną w opiece nad zabytkami, rzeczoznawcę ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub podmiot gospodarczy wyspecjalizowany w zakresie obrotu zabytkami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) faktura zawierająca dane pozwalające na identyfikację przedmiotu, wystawiona przez podmiot gospodarczy wyspecjalizowany w zakresie obrotu zabytkami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) potwierdzenie wwozu zabytku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawierające fotografię zabytku, wystawione w przejściach granicznych przez organ celny, a w przypadku jego braku przez organ Straży Granicznej. Potwierdzenie jest wystawiane jedynie wtedy, gdy z załączonych dokumentów umożliwiających jednoznaczną identyfikację zabytku oraz jego wiek i wartość wynika, że należy on do kategorii zabytków, o których mowa w art. 51 ust 1;
- 5) ubezpieczenie przewozu zabytku z zagranicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) pozwolenie na wywóz zabytku z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

4. W przypadku gdy osoba dokonująca wywozu zabytku nie przedstawi dokumentu, o którym mowa w ust 2 lub istnieje obawa, że dokument ten nie jest wiarygodny, organ Straży Granicznej lub organ celny może zatrzymać ten zabytek na czas niezbędny do ustalenia, czy wywóz zabytku mógł być dokonywany bez pozwolenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 i 3.

Art. 71.1. W zakresie sprawowania opieki nad zabytkami osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna posiadająca tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego finansuje prowadzenie prac konserwatorskich i restauratorskich przy tym zabytku.

Art. 73. Osoba fizyczna, jednostka samorządu terytorialnego lub inna jednostka organizacyjna, będąca właścicielem lub posiadaczem zabytku (...) wpisanego do rejestru albo posiadająca taki zabytek w trwałym zarządzie, może ubiegać się o udzielenie dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich i restauratorskich przy zabytku wpisanym do rejestru (...).

Art. 81.1. W trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie (...) przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy lub powiatu, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale.

Art. 107a.1. Właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego (...) do rejestru lub innego zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków, który nie powiadomił (...) wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o wystąpieniu zdarzenia;
- 2) zagrożeniu dla zabytku, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o wystąpieniu zagrożenia;
- 3) zmianie miejsca przechowania zabytku ruchomego w terminie miesiąca od dnia nastąpienia tej zmiany;
- 4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości

- podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 2000 zł.

Art. 107b.1. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która otrzymała pozwolenia na czasowy wywóz zabytku za granicę, a która w terminie 14 dni od dnia upływu ważności tego pozwolenia nie powiadomiła właściwego organu o przywiezieniu zabytku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - **podlega karze pieniężnej od 500-2000 zł.**

Art. 107c. 1. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która uniemożliwia lub utrudnia dostęp do zabytku organowi ochrony zabytków, wykonującemu uprawnienia wynikające z ustawy - **podlega karze pieniężnej od 500-2000 zł.**

Art. 107d.1. Kto bez pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1-5 - **podlega karze pieniężnej od 500-500 000 zł.**

2. Kto podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1-5, niezgodnie z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu konserwatorskim - **podlega karze pieniężnej od 500-500 000 zł.**

Art. 108.1. Kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 109.1. Kto bez pozwolenia wywozi zabytek za granicę lub po wywiezieniu go za granicę nie przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ważności pozwolenia - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust.1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 109 a. Kto podrabia lub przerabia zabytek w celu użycia go w obrocie zabytkami, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 109 b. Kto rzecz ruchomą zbywa jako zabytek ruchomy albo zbywa zabytek jako inny zabytek wiedząc, że są podrobione lub przerobione, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 109 c. Kto bez pozwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia poszukuje ukrytych lub porzuconych zabytków w tym przy użyciu wszelkiego rodzaju urządzeń elektronicznych i technicznych oraz sprzętu do nurkowania, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2;

Art. 110.1. Kto będąc właścicielem lub posiadaczem zabytku nie zabezpieczył go w należyty sposób przed uszkodzeniem, zniszczeniem, zaginięciem lub kradzieżą, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

